

Oikeustapauskokoelma

Asia C-36/17

Daher Muse Ahmed
vastaan
Saksan valtio,

(Ennakkoratkaisupyyntö – Verwaltungsgericht Minden)

Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – Asetus (EU) N:o 604/2013 – Kolmannen maan kansalaisen johonkin jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittäminen – Kolmannen maan kansalaisen, jolla on toissijainen suojeluasema, tekemä kansainvälistä suojelua koskeva hakemus – Takaisinottomenettelyn sovellettavuus

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen määräys (kolmas jaosto) 5.4.2017

Rajavalvonta, turvapaikka ja maahanmuutto – Turvapaikkapolitiikka – Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteet ja -menettelyt – Asetus N:o 604/2013 – Takaisinottomenettely – Soveltamisala – Kolmannen maan kansalaisen, jolla on toissijainen suojeluasema toisessa jäsenvaltiossa, tekemä kansainvälistä suojelua koskeva hakemus – Ei kuulu soveltamisalaan

(Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 604/2013 18 artiklan 1 kohdan b–d alakohta ja 23 artiklan 1 kohta)

Kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013 säännöksiä ja periaatteita, joilla säännellään suoraan tai välillisesti takaisinottopyynnön esittämistä koskevia määräaikoja, ei sovelleta pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa, jossa kolmannen maan kansalainen on tehnyt kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen yhdessä jäsenvaltiossa sen jälkeen, kun toinen jäsenvaltio on myöntänyt hänelle toissijaisen suojeluaseman.

Tältä osin on korostettava, että nämä säännöt, joilla on tarkoitus muodostaa kehys tässä asetuksessa säädetyin takaisinottomenettelyn kululle varmistamalla, että takaisinottopyyntö esitetään kohtuullisessa ajassa, ovat luonteensa vuoksi sovellettavissa vain tilanteissa, joissa tällainen menettely voidaan lähtökohtaisesti pätevästi käynnistää tämän asetuksen mukaisesti. Kyseisen asetuksen 23 artiklan 1 kohdasta seuraa, että tällaisissa tilanteissa takaisinottomenettely voi koskea vain saman asetuksen 18 artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tarkoitettua henkilön siirtoa. Kolme viimeksi mainittua säännöstä koskevat hakijaa, jonka hakemusta käsitellään, kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä, joka on käsittelyn kuluessa peruuttanut hakemuksensa, ja kolmannen maan kansalaista tai kansalaisuudetonta henkilöä, jonka hakemus on hylätty.

Tältä osin on tosin todettava, että asetuksen N:o 604/2013 18 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ei täsmennetä, onko hylätty ”hakemus”, johon viitataan, kansainvälistä suojelua koskeva hakemus vai turvapaikkahakemus suppeassa merkityksessä. Jos tätä säännöstä on tulkittava siten, että se viittaa turvapaikkahakemuksen hylkäämiseen, sitä voidaan mahdollisesti soveltaa kolmannen maan kansalaiseen, jolle on myönnetty toissijainen suojeluasema, koska direktiivin 2013/32 10 artiklan 2 kohdan mukaan tämä asema voidaan myöntää vasta, kun on ensin määritetty, että hakijaa ei voida pitää pakolaisena. Tätä asetuksen N:o 604/2013 18 artiklan 1 kohdan d alakohdan tulkintaa ei kuitenkaan voida hyväksyä.

Näin ollen asetuksen N:o 604/2013 23 artiklan 1 kohdasta, kun se luetaan yhdessä asetuksen 18 artiklan 1 kohdan d alakohdan kanssa, seuraa, että jäsenvaltio ei voi pätevästi pyytää toista jäsenvaltiota tässä asetuksessa säädettyjen menettelyjen puitteissa ottamaan takaisin pääasiassa kyseessä olevan kaltaista kolmannen maan kansalaista, joka on tehnyt kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen kyseisessä ensimmäisessä jäsenvaltiossa sen jälkeen, kun kyseinen toinen jäsenvaltio on myöntänyt hänelle toissijaisen suojeluaseman.

(ks. 25, 27, 28, 30–32, 41 ja 42 kohta sekä tuomiolauselman)